

gii, pratalis n*on* estencia lem. p*ro*, quod p*ro*p*ri*a aliquae
diponunt in concreto et en*ter* h*ab*er debet d*icitur*
p*ro*s*ec*ut*us*, et p*ro*sub*st*ut*um* p*ar*iem*an*am, q*uo*d enim
d*e*f*en*ci*at* n*on* i*st*abile n*on* d*ic*imus i*n* al*l* sed h*ic* ap*pe*
t*ra* p*ar*ad*iso* d*ic*endum; q*uia* h*ic* et n*on* al*l* e*n* ill*at* sub*st*
p*ar*at*um*, et i*m*oderat*um*, sed gen*us* a*n* p*ro*
p*ata* d*e*f*en*ci*at* h*ic* p*ro*s*ec*ut*us* aut*em* d*e*f*en*ci*at*, n*on* d*e*f*en*
p*ro*sub*st*ut*um* i*m*oderat*um*, et p*ar*at*um*. q*uo*d enim
d*ic*imus t*ra*gen*us* er*it* q*uo*d p*ra*es*tr*i, p*ro*par*lam*et*is*
i*nt*el*lig*em*us* u*le*, q*uo*d u*le* c*omo* n*on* s*te*mo*rum*
n*on* e*n* sub*st*ut*um* p*ar*iem*an*am, sed n*on* g*ener*ica p*ut* e*n*
sub*st*ut*um* p*ar*at*um* ut s*et* i*n* m*al*lit*is* e*n* sub*st*ut*um* p*ar*
n*on* n*on* a*p*pet*u*re*re* d*icit*ur ad p*ra*andum; q*uo*d h*ac* f*ame*
d*icitur* i*n* sub*st*ut*um* g*ra*u*is* p*ra*es*tr*i.

Ob*ge*ne*us* sum*pl*um*pr*et*o*la*s*,
a*p*pet*u*de*lin*e*n* p*ra*es*tr*is*sp*ec*ie* d*icit*ib*us*
ut p*at*et*c*o*fe* p*ro*g*en*er*u*s*n* d*icit*ib*us* p*ra*et*o*la*s*
a*p*pet*u*de*lin*e*n*, sed p*re*o*sub*st*ata*. A*d*e*f*en*em*g*en*
d*e*n*ven*ire a*p*pet*u*de*lin*e*n* et r*ec*tor*u* ut q*uia* i*n* a*l*ia
i*signato*, n*on* sub*st*ut*able* ut q*uo*d et a*l*ia*u*co*r*
ito*u* unde a*p*pet*u*de*lin*e*n* et r*ec*to*u* p*ra*anti*u* i*n* a*l*ia*signa*
to*u* d*e*p*lam*bus*u* d*icit*ib*us* i*sp*ec*ie*, i*n* sign*ific*atio*n*
i*sub*st*rat*am*u* al*l* q*uo*d mai*u* ex*erc*ito*u* p*ro*act*us*
d*e*p*lam*bus*u* i*sp*ec*ie* d*ivent*ib*us*.

Q*uo*d^o 2^a

Qu*on*iam*u*ha*u* p*os*unt*u* e*cc*g*ra*u*is* p*re*ke*s*?

A*rt* 2^a

G*o*d*dic*endum*u* d*e*n*eg*at*io*n*u*?

1° No*n*, negation*u* et p*rov*ul*o* n*on* q*uo*d*la*b*is* n*on* ha*u*
p*os*unt*u* g*ra*u*is* i*sp*ec*ies*, p*ro* i*ris*, q*uo*d*al* a*l*iqu*el*
s*ub* j*ic*is*u* p*reg*at*u* ab*str*acion*u* ad*iu*s*u*, et q*uo*d*go*it*u*

contra hanc peccandam. sed huiusmodi abstrato et
concreto non potest fangi. quod si rebus
alijs posttraum, go negationes et priuationes
et punctiones galunes non potant esse gra et species, sig-
nem alijs a contra hinc fingimus, ut iis formam metta
posttraum, quee compositionem dabo nisi in re pose
tua. go. conformatur aut horum ratiocinationis. non
intest malas esse species.

Ob aliquis negationes istae
conveniunt in una ratione et defensunt inter se
et contrahentes, sed hoc suscit ut nec potest ad
raro generat species. go et negationes
conveniunt in una ratione in analogia, non uniuersa
signem illa est negationis, ut sic in contrahente
negatione illam, quod negatio ad rationem uniuersam gra
species, unde deinceps suam et accidentalem
grae in convenire intento, quod in hec dicas contrahen-
tes.

Ob 2° negationes potunt esse
prior et accidentia; go et gra et species. contra
antes est negatio consequentia, et quod ut alij in
alijs species debet immediate contrahere propter
ad rationem, quae nondatur in negationibus; ac non
est uniuersa, quoniam non contrahant propria dicas.
exemplum sit in rottis, quae constituit juxta levi-
tatem et paucitatem numeri non contrahentes, et defectu
istius conformatiois proprie non species ad haec et
sicut rotte, sic igitur negationes contrahentes a hanc
propter accidentia, non gra et species.

Ob 3° n' lapus petri, et n' lapus pauli

deserunt nos sed non deserunt propter omnes indecedunt
ad nos petri et pauli; quod propter dicas, propter prius negationes aggr
contra habet. Et similes negationes non deseruntur nisi p
propter nos sed tamen negantur. Si an non est illam, ut nescit in roa
le petri et nescit pauli, non deseruntur enim non propter
sequendo quod a primario in contrahentes a deo et
in deo suorum locis petri et pauli, unum in roa
ne a hunc ratio sine littera negationes mere nega
tiones.

Querel ad rationem huius art
2° negationes quod latentes posunt esse divinae? Omnes ergo
firmiter enim tempore ordinantes ad genas quod de
vidant, et ad speciem quod conponant, sed ne
gationes quod latentes non posunt esse gratias species, quod
negantur differentiae.

Artus 2°

Quid dicendum sub de nobis ratio
2° potest, entra nescit sive negationes, sive priuationes
sive relationes posunt esse gratias species, quod possumus con
siderari in talibus entitatis est dicas aggr contra han
sus et aggr abstracta hanc ad maiorem enat possibilium, ge
nita nescit considerare ut abstracta ad his erant
species, si abstractebus, erant gratias.

Querel contra omnes alios species
est entium rationum? Sit in ordine 2° art. relationes nesci
tis ad actus species relationum quae et tales potest esse
ne gratias, quod latentes nesciatis est ultimum quod est relationes vera
les est ad relationes istas et species, unde et deservit, men
tura, et mensurabilis, quod timenter dico anima est in
re locibus nesciis.

3° Art. negationes sive priuationes

fra determinata et certa, conuenient tam qm que in
una negatio ior, n in aliis etiam negatio prieqies. 1^a
par, qd, qd ha ppositiones s in hoc negatio, cedat et
pruvatio s t ppositiones pnum qus, qd negatio
i se late gerunt. 2^a par, qd ha negatio in ior
in patet de uniuerso, qd neg qus. ante pr, n enim ma
qus conuenient negationes uniuerso, qm eius fra
negate, sed fra negato inclutur s subest et acci
derit, qd tam fra, qm negationes conuenient
una lo grec.

4^a P. sic negoti, fra determinata
sive fra sunt generos, siue specie fixe, siue numerice
st species in finia inter se des paralle. ut natus spe
cie in finia ad hoc et ad aliud nat: similibus in
hoc ad hoc et ad aliud nho: n petrus ad hoc et ad
aliud. pr, qd negationes superiorum n potunt es
gra, et species ad negotiis inferiorum n negatio
alii ad negotiis nhois, et negotiis hois ad negotiis
petri, qd ostendit qd, si nat estet quis n hois temp
n animas affirmare dicitur hoc. sed hoc e falso
sqd secundum hoc ut tam n nat quo: qd chancionari
e de n hoc ut n sit species n petri.

5^a Contra ista negationem ad negationem et
pruvacionem eiusdem fras n c quis. p, qd species alicuius
quis differunt etiam litter, sed negatio, et pruvatio qua
negant eandem species alicuius n differunt, ergo
negatio et pruvacio, distinguuntur et species
sante p fras negas, qd undecimatis, et n uisu tam
distinguuntur nec dentabilitas, nec leviora volit, apter
inest.

6^a P. probabitur et contra n c quis.

ad actos et negationes ratis; quia infra ui de brevis
accident reale nec uniuscum ad relatum, et ab
solutum. ergo si multi littere docendum est in solam
et negationem.

35.5.5.5. hoc, in diuinam a se comp-
pellant a hysq; supra suam spesum: probacionem
in supra nam humanam ad aliam ratione
duantem. sed una negatio sanguis nihil additum
super eum (nihil enim laudes et nre leges nihil
et addunt supra hysq; incisim): ergo negationes in
posent ei species. Et hoc et illud nro absonba-
ris additum nro in eis suas dicas in diuinam atque
negationes regant in ea exortato hoem. quem non
in negat in ea signato; ut albedo sanguis que expelle
negationem in ea exortito, ijm a lido quis explicita
ea signato.

35.5.5.5. si debrinata haueassis
est ueram, seq; qd una species separata probabile
de alia, probabile enim nro de in petro, sed hoc e
falso ut piti go. Et nego mai. qd enim diximus, in
hunc petrus, n primum ergo, unam negationem deaha
sed primum in qd nego em petri deciderem subiecto.
de qd probabile negatio hois, et scit qd hunc sum subiecto
de qd bene affecti negatio hois, de qd recte affecta
bene affecti negatio hois.

Actus 3.
qd dicendum est de canticis realibus.
Hoc ergo de canticis realibus comprobatis, demissione
tunc huius prima; postum enim in certis sciengis
et specieis, despiciuntur sic e de quas ita in certa
tibus, mis, et una fabuletur in complectis, circa qd

est 1^a fo. Per Physicam quae fraterunt et iuria
speciei. p. 2^a maria 2^a pulchra et amata est. Et
substanari erit quis ad ultimum; maria 3^a subluna-
ris est species in prima ad eius suos lumines; et lumen
suum est etiam in prima ad eius coelum; et similiter
descendit et de sua nobilitate quae in eis erit ipsa
eius frater sublatus; frater 4^a est qui est species in
prima a domino fratres.

Ob. ale 5^a gloriae totum. sed ma-
tutina est p. 5^a; 6^a in parvitate grae Speciei; Et manu et
fratricem per invictus, sed consonantia, maria vero si eis est obli-
via lucis et dulcis misericordia regnans speciei, quod tri-
nus habet et descendit de fratre. Tertius. tam complete pro-
pria hois de fratre patre, et de fratre pauli, quoniam frater de fratre
hois et de fratre patre, ergo p. 7^a Physica polerunt ei species
huius sed in gratia fratrum demum prout completebatur. Et nega-
rationem. frater enim ait in hac proportione frater hois
frater ait, non dicit de fratre totum id est frater hois, ut p. 8^a
hois dicit de fratre patre et pauli.

2^a fo. p. 9^a Physica, id induit
velagatunt et iusta est species: qua concretio excedentia
sit manet probata et quam in diuersibili in eis qui sub
alternam ad puncta instantia et mutata est. quaeque
genitalia permanet et subiecta conuenient uniuersitate
in genitaliis (at uisus probabilitus). ita conuenient
carum in diversis obiectis complementa enim conueni-
ent eod modo inter se atque res ipsae que compleant
andis punctum in eis est species in prima ad eius pun-
cta. Instant et mutata est erga ad instantia, et mu-
tata est corporalia et perpetua.

3^a fo. dicit Melchaphus
ca

39

in factis est quod nec species in de se renbarum infer-
emus, quia si concebimus quod est quod ad contractum
pertinet, leonis contra hunc est quod alia species obirat, qua-
dictus etiam conuenienter inservit se esset quod est spe-
cies contra hunc est quod alia species, et sic in inferi-
orum quod non admittitur. 2° quod a continuo est leonis
nihil ad id supra constitutum in eo, si usque
hinc aliqd ad id supra suum quod.

4. *¶* Et per integrum non
posunt esse genera species, ut caput cum capitulo
quod haec per se completae per accidens ex certa materia
est talis species effecta est figura. sed quod est species
est completae per se propriae, per quod quod haec per se habet summa-
tur ut completae se ex materia est species semper contra
herentur rationibus, sed quod est species semper contra
habet rationibus, quod.

5. *¶* Mihi enim posunt esse
species, prout mihi ratione reali, hanc ma-
nem entitatem quoniam est substantia rationis, quod quoniam est substantia
posunt esse prout est species substantiam est mihi, prout
quod praesta actiones, ubi est similitudin constitutum
ex misericordia rationis, unde subiecta tenet humanae e-
st species ad actus subiectas humanas, et quod ad
est alias obirat, et sic existentia substantiarum non
completa erit quod ad actus existentias substantiarum
completar, nonne conuenient uniuersa existentiarum
a conuenientium uniuerso.

Tunc 2° de specie

¶ 2^a

Examinantur definitione nisi species

Artus 2°

Species subiectibus?

Species subiectibilis ita p̄finc deffinēt (sp̄cietē c̄ idq̄
subiectū q̄m p̄finc ī īge qdē s̄: h̄t & p̄f). 2° sed si ob po
nētō legiis, n̄liquā tō dīa. 3° qd̄ subiectibilis re
īquānta uita quānta tāles ī subiectiblē sed p̄fam
b̄. 4° ī īge qd̄s reigium b̄ partia quā subiectū
frangit. 5° p̄finc reūtānta in dīa dīa quāntē
te subiectiblē genēti.

Quēntz sit esentia h̄t n̄cē
p̄f. Et iōd n̄o philosophare debemus de h̄t deffinēt, re
de deffinēt ḡijs, unde si sumat̄ r̄ subiectiblēs p̄nt ē
ne latuum, et descriptivū, et n̄ esentia h̄t, s̄g dīm
tradicē p̄fundamentū subiectūm fūndamen
tūm ī rētāt̄. et in sc̄alē h̄t deffinēt sp̄cietē qd̄s
le p̄finc res p̄ficiens ḡijs. si sumat̄ p̄aptitudine n̄c
etiam esentia h̄t subiectiblē s̄g dīm tradi
b̄ p̄ficiētēm; subiectiblēs enim ī p̄fando ī p̄p
ictat ī dīando, et in h̄t esentia h̄t p̄aptitudine
sp̄cietē p̄artē astūm ēt s̄a ḡijs. s̄tāndis su
mat̄ p̄aptitudine ut r̄suiciale ī grandētē
am n̄o esentia h̄t s̄g dīm ī deffinēt p̄ficiētē
dīa tām subiectiblēs tāles p̄aptitudine s̄. q̄nātā
b̄ subiectiblēs qd̄ ē rātūm ut de fēt ab alio
p̄fā in coērēto, et in h̄t deffinēt h̄t esentia h̄t p̄p
ictē ī na sp̄cificā astānt p̄finc subiectiblēs
ḡijs ī p̄fāndo.

Ob 1° deffinēt. q̄d recta deff
in tradicē p̄notiora. sed q̄d n̄cē notior sp̄cietē
qd̄ dīm ī r̄cāt̄ qd̄ deffinēt p̄ficiētē ul̄ p̄q̄dnot
us̄: qd̄ ī bōne se h̄t deffinēt sp̄cietē p̄ordinem ad
ḡijs. Et deffinēt debēt qd̄ dīm p̄notiora qd̄ de
tradicē p̄aptitudinētēm n̄o qd̄ dīm alio qd̄

extrinsecum, ut nō sentiuntur, sufficiunturque
potest tamquam p̄ suum corē latitudinē.

Ob 2º p̄ Phim hoc uniusq[ue]
affinis potest ponere ipsas p[er] definitionem, quoniam
potest de fide p[ro]p[ter]a g[ra]tia potest ponere hoc q[ui] est difformis
sunt haec m[od]i / species erit q[ui] est subiectio ubiq[ue], sub q[ui]
modo quanta species, ac p[ro]p[ter]a species ponendis
sunt sufficiens. Et dictum Ph[il]ippi et tum verum in p[ar]ibus
in trinitate que differuntur rem p[ro]p[ter]a V[er]itatem haec
differuntur h[ab]ent s[ed] haec ad coalescere loco enim animalis
potest ponere ipsas differuntur, s[ed] vivent, senectus tunc metta
nō nō verum p[ro]p[ter]a q[ui]um in p[ar]ibus ex haec uis q[ui] est
g[ra]tia comparationes species.

Ob 3º in deinde a posuit talis
q[ui] p[ro]p[ter]a g[ra]tia hoc al[iquod] p[ar]tium subiectio ubiq[ue] a h[ab]en-
tis g[ra]tia bene rei q[ui] sunt in deinde a deinde
p[ar]tiam p[ro]p[ter]a me. Et negat arbitrio, q[ui] se haec alia
deinde ualeat at q[ui] p[ar]tibus ram subiectio ubiq[ue] g[ra]tia medi-
ante species, al[iquod] remaneat. Si ualeat at q[ui]
in deinde lauum uagam. Et hoc compositionem ex aliis
h[ab]et d[omi]na in deinde duante, cum sit compositionem faci-
d[omi]n[us] n[on] e[st] pars species.

Ob 4. hoc V[er]itas est species subiectio
et in illa p[ro]p[ter]a subiectio, q[ui] non bona stat p[ar]tia
de fronte p[ro]p[ter]a me. Et sufficeret hoc alicuius q[ui]
p[ro]p[ter]a subiectio, nempe alicuius alicuius
robustus remaneat subiectio, ut deinde subiectio
p[ro]p[ter]a me.

Ob 5º species subiectio ubiq[ue] p[ro]p[ter]a
n[on] s[ed] debitas de finibus p[ro]p[ter]a ordinem ad de-
inde lauum, et in ad g[ra]tia. Et species subiectio

alternam & unipinnata here & ruris, unum pectus
ad quis, una uultus ad undam duas unde lucet spes.
Tertius subreceptibus est res ipsa et uultus ad infuscata,
cum in se uultus escutifer sed bordina ministrum
accidentibus, in semper conspicere cum uerba, ac
grande iubatus subreceptibus potest defensu sacerdotio.

Artus 2us

Exploratio de his species gratibus.

Species gratibus sic habet species et quod gratibus de primis
in brevibus in quoque de 1° partia quod pectus lecegit.
Et 2° in non brevibus, reuictus quis quod etiam gratibus
pete brevibus, qd 3° in quoque de 1° reuictus ut quod
ante in ingle. Et supra de 2° fit hanc despicere et de 3°
brevem in specie puti et uultus et pectus lecegit, pectus
hoc. est in etiis qd agitata dene haec in species
tale astutum ut sit in pluribus non brevibus.
haec in quoque de 1° species uter respicit ex qua de
seruit sole nos.

Ob. si al ato lo hoc abstra
hat, et de hac tm species pectus, ignorando quod potest
de aliis species prari, tunc al pectus de solo
non brevibus, qd in solis species pectus de plurimo
bus non. Archaum tunc conuenire a li re loquuntur
ad eis species esse usq faciendis quod ita n'concepit
al at in ciente.

Ob. 2° dato quod anima roalis per
formant miam (restem, ramalit ho' sit longue
nec species adeo qm dat (sigdem includit ma
escutifer distinctam): gospedes hoy tunc prarie
se de pluribus species brevibus. Et dato ex n'c
concesso quod hoc in sa dem miam informare tunc

hinc est species in summa sed quis.

*Ob 3° re late gratiis talibus
sunt in rebus subiectibus. go. re latio subiectibus
debet exprimere inde fuisse. Et negotiante datur
enim multa species gratiis que non sunt sub
iectibus. go.*

*Ob 4° species potest conser-
uari in uno individuo, necque in conserva-
tione una specie. go. frustra sombra in deficere
planibus. Et quod est species, potest sumi. 2°
Si sumatur quod ad unum dam sciam. Ut alii qui consue-
cebant, hanc quod ad rotae. Et tunc sic in conser-
uari quis in una specie, quoniam systemum in uno
individuali. potest sumi et quod ad prefaciem seu
damnam quam hanc gira est species ex coniunctio-
ne in duci, et tunc sic systemum posse conseruari
in uno individuali. (sq dem d'ria in individualibus
et si ut dem prefaciis et unum individuali in potest
exercere actus natus que possunt alia in duci
dua): non potest conseruari quis in una specie in
convenia ratione; si sumatur quod ad universalitatem
ad pta: tunc sic nec systemum posse conseruari
in uno individuali, nec quis in una specie, sq
dem universalitate consistat in aptitudine tenore
loci ad pta. qui re late, seu a posteriori non conve-
nit ne eam tenere in uno.*

go 2^a

*Et species sibi primum potest conseruari
Artus ius
Quomodo referatur quis ad systemum etiam
duum?*

Ante ipsum ad quin uiriam uscirca partes. 1° se ne
saturnum nunc aliud si tecum pondonit ad quem
referto de illius terminis. saturnorum respicit
vitulum quod ab eum rurum de illius conciliatum. Et
est pater satum filii qui tenus felius terminaliter
est pater de eius terminis qui tenus id est allumna
respicit patrem de correlatum patris. 2° trium
est primum et inmediatum remotum et mediatum
3° trium est esse ad eum quod est tota littera terminalis
rum. Et est in ad eum quod est partialiter terminat
hunc positi.

1° Fuit. species non est ad eum quis
concalatum. propter quod quod pater de his quod defenserat
est species sed tam species quam in duabus defensis
sunt species. quod est non in referentia ad speciem sed
etiam ad individuum duum. 2° Fundamentum rebus.
quae sunt auctoribus ut sit in partibus incompleta;
sed comis et monicata species aut et in dividuis quo
eadem relativa composita ad speciem unde species
et in dividuum decuntem trahit et correlatum ad
equum genonis.

Ob. Prophorus dicit se nunc de
finire quod est speciem quod sem duum termina
ret etiam rurum quod est propter etiam defensionem
nario. Et 3° Prophorum defensione quod est correlatum
primum et inmediatum. 4° speciem non est remo
tum et ad eum. Et 2°. Itam Prophorum de
finiit quod est ad eum et correlatum significans
defensionem quod est defensum species quod est totaliter

2° Fco. species est inmediatum quod est
concalatum; in dividuum vero remotum et me
diatum

42

propter quod a Propheta dicitur quod natus propter secundum
participationem nisi deinde natus nisi per suum correlatum
cum nascitur; ergo 2° quod prout res ferunt ad id
quod prius participatione patet, sed prout participatione patet
ad postea; ergo 2° pars eius quod ex aliis manet probata
est.

3° Species et in dividui
duum substantiarum quod in genere unius est complete
hoc substantiale quod est quod hoc ubique ostendit
me in alium genus correlatum et non species
Respetuum et in dividui duum conuenienter in sub-
iectu analogice quod dicitur quod non prout tendit
ad aliud substantiam ratione. In tantum prout
alii ad hoc et ad dividui duum ratione ana-
logia sicutdem prout tam de hoc quod in se habet
est atque in se prout uniuscum non in uniuscum
prout de hoc et de se ratiōne quod nam non compa-
ratrum multis in genere multis participes, superius
enim et in se ratiōne non faciunt nos.

Quares deinde: cum illa duo
subiecta constituant duo membra subiecta hōc vero est
potius non constituant duo membra alijs. Preceps de
dico participationem se habent ad aliquid participationem
cum ut unum mediantur. alio aliud participetur
dari in illis eadem sciria participatione: quod dicitur al-
iudicari eadem alio his sicutdem non hoc et aliud sit
contraria quod de duis participationibus partem unam non
est inmediate et non in ratiōne alterius segregari quod he-
ant distinctas ratiōnes. cum ergo subiecte primū et
remotum participent subiectatam in genere in
complete immediate inde ergo haec sunt distinctas
estas, ac prout analogice conueniant.

Vigebit opis et analividum conuenient uniuoce in subtili in iōe, goetiam conuenient uniuoce insubito in qd in complete. Enim in p̄tento rōto condeni unl. uniuoce, clam conuenient p̄ximis). Et nego. Ante se dñs ga illa p̄ficiat p̄cipatio p̄sona et remota semper dñct analogia et dñtologō am rōto gradu conueniret uniuoce in sejbat et a conueniente an p̄ximis; scia enim qd est qd in sua conuenientia logice remate ueroiori habita, et qditate conuenientia uniuoce.

Dices. huc subijest se iagd, in comp̄te sit a logam bene patet terminare suum generis, non a logam et si terminat cum illa metaphysica reg. Secundum hanc obstat. Et i metaphysicam a prima nō terminari ad eū in iōe sed ad secundum postea ad subiam creatam. unde siens digitu obtum metaphysicā eā qd a metaphysi-
cā nō p̄mittit a hinc qd nō sit ens. Et dñtologā metaphysicā primaria res p̄ficeret ens, negando subiectibili terminare riūm generis. nō qd a relata transi-
dentia qd e metaphysicā ad eius re secondui ab eo
terminos qdū a logico subaliquo p̄sibili uicia
et uia relata in eō qdū a subiectibilia re secondui ab
eū uia p̄ficitur, unde si uoca in faciunt non pote-
runt uniuocem conuenire.

3. Tē qd p̄ unam nō relacōm respect
speciem p̄sae et in diuinum rōte. P. qd relas respect
iactioim; sed qd̄ una ex dem iactioem comunitate in
qd in complete p̄sae speciei rōte uia et medianissi-
p̄sae ipsi in diuino go una ex dem relacōm respect
sp̄em et hanc dñi lucam.

Parte 2

De reloce induis ad Gas

Sit 1° A. reloce in diu i diu ad gas e sive res patet
reloce i ipsum induum respicit operem; qd; qd sum
damenta prima hancum reloceum, qd ha reloce etiam
diverso. qd; qd fundementum reloce ad operem par
tici passio non completa ad gas nro e participatio
ne incompleta sed consonans completa et non com
pleta in prabili fundat reloce specie listenatur
reloce s; gis et operi. qd participacio consuetudine
in completa fundat et etiam reloce distinctoq
etc.

Obi' cum sententia 5° mathaphis
ex cas 23 qd ut se t. in diu i subiecti qd operi
ei, qd actionis nro gis se qd em a li i dantur induit
carent gis qd et magna haec puncum; qd in
diu i puncum reloce respicit operem et gas. Indu
diu i qd het gis illud participatio non completa
ne participatio qd operem (s; incompleta). unde di
uerca reloce illud etiam respicit. qd de te
aliquod induum sano gis nihil officit si de
etiam dat aliquod sanos pite, mempe heus.

In statu. induum unicam
huc pate patet operem et gas, qd unica
reloce respicit operem et gis. At quis pat
huc pate maliter est etiam sententia di
uersam, qd inservit reloce sententia
cum induum easdem etiam reloce respicit et
distantias ior etales, qd easdem participacio ma
li i participat operem illas participat, qd e
falcum.

B² relata materia cod mō se
reficitur q̄o a q̄i respicit sp̄m et induum q̄
candem et locum in daum chām respicit sp̄m
et q̄us q̄ candem. At Antere. ē uersum si compari
fiat cum p̄ximū comelatino, n̄ uisitab̄ cum rot
agdem hoc potest hinc diuersum fundamenlum
ad pximū, et rotum ut cūp̄t in induo qd̄ in pximū
sp̄ctici h̄c q̄ fundamento relatiꝝ participoa
completam, tu uo roti nō p̄ḡt q̄is h̄c partici
p̄m in completam.

Aduerbi, in daum dicit come
latium p̄ximū et rotum à exco qd̄ induum atingat
prius sp̄m, et postea q̄s sc̄i q̄ iuuis i mediatice abn
gat q̄us supponit sp̄m p̄m relatam ad ipsū
q̄is. 2° sp̄m q̄ candem relacem refiriad q̄us
pximam et rotum: cum enim sp̄cties cod mō
participet q̄is pximū et rotam, s. in qd̄ in orn
plete cod mō se ferat, et eadem relacem ad ipsū
et remotum.

3° Induim chām refiri
q̄ candem relacem ad q̄us pximū et rotum. Et p̄ḡ
induim in refiri ꝑ relatiꝝ sp̄ctie diversas ab
diua sp̄cificam, et genericam. qd̄ dem ref
diua/participant cod mō, s. in glo oīc a h̄b̄t. 4°
In ista relatio ut una nō ad duplex ciuitatem sp̄ctie ali-

65

5° Et relatio q̄ in daum reficitur
qd̄ ē diuersa q̄i ab illa q̄ sp̄cties reficit ad ipsū q̄is.
6° q̄a relatio indai supponit et h̄b̄t relacem sp̄ci,
q̄d̄ vobis diuina, relatis nō sp̄ci n̄ h̄t supponit
et hoc supponit sa sit ad relacem diuina sp̄ci.

44

Ob. 1. huius nupti patrem et
hic aum, et in gloriis p[ro]p[ter]e caput firmum et
gloriatum et in seculum specie gesto est relatio
inducit reserata ad gen[us] supernal vel locum specie ad
huc esunt eiusdem specie. At ergo conseruam, quia in his istis
exemplis latibula sufficiens phisica in celestibus
vel datis suppeditis elevatis, quae inducit distorsione
specifimum.

Ob. 2. species et in diuinitate
et eadem fabrica gen[us] s. angelorum incomplete;
gegenadem relatum refinamus. At locis talibus par-
ticipatio sit in utroque eadem in inspecie quam
in in duas rationes, quod sufficit ut specifico disti-
gnant relationes.

Ob. 3. voces et scripta refe-
runt ad rem significatam p[er] eandem relatum
et in voces referunt p[ro]p[ter]e scripta non respondeant
scripta p[ro]ponunt voces; gen[us] tunc in diuinitate p[er]
supponat speciem ad gen[us], p[er] eandem res p[ro]p[ter]e ipsa
gen[us]. At ergo conseruam, quia uoces et scripta una
sumuntur in posse em, que in posse em et res
et intentione et p[ro]p[ter]e p[er] actionem et extra
res in scriptura iure ea deinceps relata ubi
ut p[ro]p[ter]e ad rem significatam. species uero et in diuinitate
differunt h[ab]ent gen[us] participem, ac p[ro]p[ter]e
diuersam relatum specificio.

G. 3^a

Dixi et probus indui.

Actus 1us

Explicit tractatio in diuini et doffectione.
Non agitur in p[ro]p[ter]e quia de in duas malitias sunt.

sed hinc in duas fases qd triplae recipi possit
et apertudine frontis suauitatis ad aliquid
tale est ostendere malum singulariter qd subiectum
est. Desum acceptio enim idem est in duas ac pars
est separata a hunc ali. 2° summa in duas
pro maxime singulari. Si pote pot impotest.
descripti negotiorum locisq; in ista descripta
2° tunc a finis illis in duas i; in duas in se et
de aliis a quis alio ultima divisione
quod de fini competit tam in duas suauitatis qm
accidentibus sumit qd in duas in illa sim
etiam ab in duas separabatur. Agaphino
descripsit sed cuius ois summa qd predicta est altera
corre n potest qd de fini convenienter sollempniter
in duas. et predicta qd predicta sonis qd chan
declarata in duas separabatur in duas quod pro
stant hoc distare continentur.

fria figura locorum scribis nomen patris temporis.

Enim spicula redire legatorem.

3° summa qd in duas signalis de fini et apertudine
nam ab eisdum in uno scilicet prandium dicantur
signalis de fini metrum constantem et singulariter
apertudine ad in duas de fini et qd est aperturam ad
eum in uno aperte videtur ad prandium sed qd ap
pertum ut de uno tunc pte. pte loco pte re latum nos p
trem unum tunc pte de fini et escales ut constat
ex supra dictis.

Adnotetur mihi pose in duas et
in uno et totidem de illis prarii et singuli complete
ut sacrae est Socratis; 2° in inglese a littera ut
Socratus est hac via; 3° in inglese a littera ut sacrae

é hac respondebit. Et in ingle contingentibus ut sacerdos
é hoc album, unde bē. coligitur et cōspicendum
pot est apłim ad condum in uno; et t. p̄tē ap̄
tum ad grandum de uno: quæcum convenienter
in hoc ḡt sunt apłitudines. Et ad huius potis
tut abibit alibihi unam apłitudinem et resol
q̄ sit quis probabile, et quis non.

Ex dictis sequitur lumen in istis suby
ciendi in dñi. Si ergo amplete ingle et realiter in
ḡt accidit, et in ingle contingentibus unde sacerdos
am in in dñi et sp̄cet p̄ficit in dñi ad condum et
alia et subijubilat in dñi ad grandum coniço
dentes et sp̄cet eundem et p̄munt de uno: ne q̄
in dñi in singulis apłitudinibus fundentur so
gula vel loci respicit sp̄cet ne perseruantur in eodis
apłitudinibus et sacerdos p̄ficit p̄ ordinationem ad
seipsum. Et in dñi apłit ut sit in uno, et t. in dñi
p̄ficit illi correspondit, et in dñi probabile de uno
et t. subijubilat illi correspondit.

Quemadmodum ab aliis
et sacerdos in dñi p̄t est apłitor ad condum in uno
et in dñi in ḡt. Sit cadem ḡt de in dñi p̄t est
ab illo de uno, et p̄t est p̄fectio unius, et p̄t est sub
ijubilatio unius. Hunc qm deam aduerso personam
duas sp̄ches in dñi. Dilecta q̄ se secunda inten
tione est omnia rota. Seq̄ dim uicinatio ea p̄fecta
et subiecta in dilecta dñi inter petrum et leu
sum et eis ria se. Dilecta dñi. Dilecta posterior
q̄ ad diuina p̄fma intentionis et uicinia oratione
Seq̄ dim uicinatio a dñi p̄ficiat et subiecta rea
litas destina. Si inter p̄ficiam et motu obide

etiam a loco dñe. q[uod] postea.

Actus dicitur sp[iritu]is performati
dai conuenientiuniuoco in uno g[ra]m[at]icis aphas
conuencionis in atio g[ra]m[at]icale u[er]bi u[er]bi coligitorum
in u[er]bo p[ro]p[ri]o dñe domini ad se iesum regem iuste
alia et E[st] rois. q[uod] r[es] ab aliis in duas est ultimes
speciebus dentis alegre uellos. uel oris excoq[ue]lo
primum et accessus sal n[on]cium t[em]p[or]e in die statim ad
in duo de his n[on] legimus p[er] accessus enim isti rois
nec conuenient in g[ra]m[at]ico cum aliis uela
monib[us] realibus.

Actus 2

Solum uero obiecto est & traditione doctrinam
Obiecto isto indeum ad natam inservit sciam: go
nibus leprosibus aliis nos habet et a Propheticis. Et quoniam le
propositio mala notio legimus de fidei p[ro]p[ri]etate
dine seu velocius q[uod] te nea brevi rois.

Cod[ex] h[ab]et n[on] aij p[ro]fessu[m] dñi di
in p[ro]p[ri]o et in e[st] iudicium go[n]iolum potest dñi d[omi]ni. Et
a ipsius dñi d[omi]ni hoc n[on] aij a heretico eadem etiam si
negat. seu roe aquae accipit. Sed heretico has ostendit
singulis n[on] leprosibus in duabus iis int[er]im de iudicis p[ro]p[ri]etate
int[er]im dñi d[omi]ni negat ratione q[uod] melius dant ius d[omi]ni roe
et d[omi]ni.

Cod[ex] 3.5 de fidei Propheticis assertus
p[ro]p[ri]etas a illis esse a[cc]ertunt. Et p[ro]p[ri]e
etiam obiecto q[uod] p[ro]p[ri]etas in specie t[em]p[or]e in
duo, a primis sequentia sua accipiunt a sp[iritu]i qua refe
riuntur in uno. in duas p[ro]fessu[m] regem iuste malorum
q[uod] a heretico subiecto dicere uia ualidam p[ro]p[ri]etas
in aliis p[ro]fessu[m] est, cum idem accipit n[on] i[ps]i possit stare

in multis subiectis. Et precebat hoc si n' sumire
garde sed prolegib; accentibus p'rum quamvis
multa in aliis induo referantur, oea collectum
namq; referantur.

Ob. 4° difficilem in dai
pratib; induumesse. Pro domino potest p'
ari, go n' b' acerit p'ari de uno. Et p'ham negat
se induum p'ari de aliis tamq; de infusoriorum re
gasse la induo pratice identicam.

Ob. 5°. hae n' accio prati
ca in 1° et 2° idem habebit l'oris de pluribus spe
cibus in illo extensius: est ab aliis de pluribus
specibus / si in aliis ponatis diuinatus, go induum
pratio de pluribus. Et induum post p'ari de pla
ribus pratice aliechina ut usque in expositu
dati de uno tni post sustentue quid pratio
la t'ua e tm quia invenit ad a te.

Ob. 6°. Si in primis specierum
duum dati s^a species indui s^a in anglo in complete
ut sit Socrates e hoc ali. go male assignante
tm 4 species. Et nego consej'm. q'at' hoc ali subene
intelligatur idem ualeat atq; p'cas, aep'inde
ratio e completa: siue haec ali intelligatur ex na
turalia compositione et terra non durante, est
compositione p'acionis secundum d'riuam duam, n' or
dinata ad nam genericaam, aep'inde in datu noua
species induci dai.

Intradit. go saltem haec p
ratio p'cas e hic his est in q' d' in complete
secundum hic his n' dicit de p'cas sufficiunt sed
nam aep'inde datib; s^a species induci dai

Anagels fuit. huc enim, huc ho dicat de fratre
huc ho semper grati complete de fcto quod habuit
totam eam nam eam qd suffit ut gratia sit
completa.

3 Reges. sicutem haec gratias
fuerint hoc sufficere fatus erat in gloria eam
prole go. Et sufficere, & sufficere potest sumis
debet mis. & potest signat de fratribus et sub
istram, et hunc gratia e completa regiam
realem nata est huc sufficere atq; potius. & po
test sumi potest signat de fratribus sudistam, et con
sat riam et hinc re comparabili cum via de manu
pertinet qd ad 3 reges. si comparetraum
perate dicitur qd eam exaltetur ut probat huc ui dolor
gratia in uigile qd maius adiecentis aegrande spe
fat ad 2 reges.

In iis 3 de draa.

go 2^a

¶ Anna in eo bene defonabili salut.

Artus 2^a

Defonabili defensio defensionis in comuni?
Ante ipsam al quem uociam scire apostolus hoc nomen dicit
duobus posse sumi & in abiecto, & in concreto. sum
abiecto conceputi & potest sumi maliter qd idem
ualeat aliq; Anna ipsa maleficio & roalo, & potest su
mi fratibus pre lac dicit. Dicit in concreto idem
atq; faciens differre diligit de fratribus vel sim eam
facientis defere ionotando ipsam draam ma
tem facientem defere.

Sicut oportet duplum eam vel
in facientis differre, alterum effectum fratrem

altera qd pr sua dem ho se defert abruto malis ut
sq suam malam idem roalem et defert chan-
son maliter ne mpo p rclm lne, go ho hct deas re
sos facient defere effectuam et fralem qz vole
abus, cum sunt enajales debent correspondere ad
datrilos exqz hoi facti diforentis s. re latifia
et difarentis effectuam, et relao facti difarentis
formalis.

Sit exemplum tibi huius
doctane paries albus. ex eo enim qd hic paries
heat abcedinem suum id est de similes et simillimes
et ex eo qd heat velocem sumeliberatur in ipso
abcedine fundatam. de similes iste finaliter. Et
qd de similes alteri effectus debet hec velocia
enalem sume effectuam seu malam, et conseqne
ntes debemus considerare in ipso pariente velocia
et similes effectus isti correspondenter. du-
gissa paries de similes alteri fralibet, debet
hec velocem facientes sume fralem ac prende
de benevoli concedere in ipso pariente velocem facti
sume fralem isti correspondenter. Sic agri
phi tota ghandam in hac qd trahit. exco e
nim qd heat dram malam it fralem henevoli
et facientes difere fralem s. et effectuam et con
sequentes duas facti difarentis effectuam unam
alteram fralem. qd posito.

Tota difficultas est. quod nra
extrema est fundanta harum velociam qd enim
relatio habet extreimum qd refert et trahit ad qm
stab referto, qd etiam de extremum deinde
habet fundam pnum et trahit, ut uocata in relac-

causa ijm het sol ve ad suos effectus ex sermā
unio q̄ refeſtē ē sol tunc seu alius extremum
ad q̄t refestē ē uermis vē fūlūm rotūm et p̄ a
jm sol het ad p̄ diuīm effectus, sunt tam p̄ xam
et acto gloriā).

Quo partē dico et relatio dīia
qua resultat a roto ut hēt p̄ a bōmo ex una p̄
hoc eū quem refest et ex alia p̄ bō et extremo p̄ oīa
tum ad quem refest. p̄ fūlūrōto hēt dīamā
lēm vē roale sigdēm n̄ p̄ a hām pōam sed p̄ te
ipsum cauſat illam relacōm, p̄ fūlūrōto p̄ hēt dīi
sōm p̄ j̄m ho separati abruto.

Dico 2. ro labo facientis deferre
effectua hēt ex unā p̄e p̄ extremo dīam mālēm roto
q̄d q̄d refest ad hoc eū q̄d alius extremum et tunc
p̄ fūlūrōto hēt ipsum roale sigdēm c̄ iata
veloci, Et p̄ fūlūrōto p̄o illam dependentiam p̄ q̄m re
latio dīia et resulta, Et fūgimās resultare aro
ali.

Dico 3. relatio facti dīe
et rīa hēt p̄ extremo ex unā p̄e hoc eū quem refest
ad roale q̄d q̄d alius extremum et sumā tria ta
bis veloci fūlūm rotūm ē relatio dīia, q̄are
labo dīia ē id q̄d relatio facti dīe nomi
nabre sij. fūlūm p̄ xam ē resuptas passiva
ipsius veloci dīferentia.

Dico 4. relatio facientis defer
re frāli hēt ex unā p̄e p̄ extremo relacōm dīe
q̄m refest ad hoc eū q̄d alius extremum et nō
fūlūm q̄d q̄d hēt dīe refest abruto et feſtū et
mālēt p̄ relacōm, et a hām refest abruto frāli